

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Real Bloom a.s.,
IČ 01527207
se sídlem Radniční 133/1, 370 01 České Budějovice

proti
žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy,
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1,

za účasti

JSP Real s.r.o.
sídlem Hybernská 1009/24, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 5. 2022, č. j. MHMP 782606/2022 a č. j. MHMP 743669/2022,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2022, č. j. MHMP 782606/2022, resp. č. j. MHMP 743669/2022, kterými žalovaný zastavil řízení o povolení změny užívání stavby, spočívající v prodloužení doby trvání dočasné stavby, resp. nevyhověl žádosti žalobce o změně obsahu žádosti, spočívající v prodloužení doby trvání stavby dočasné do 31. 12. 2023.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v žalobě uvedl, že Úřad městské části Praha 14, Odbor výstavby, jako prvoinstanční orgán vydal dne 25. 9. 2021 (ve znění navazujícího opravného usnesení dne 25. 10. 2021) usnesení č. j. UMCP14/21/39034/OV/KOPZ, kterým jako příslušný stavební úřad podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil řízení o povolení změny užívání stavby spočívající v prodloužení doby trvání dočasné stavby, zahájené dne 23. 4. 2018 na základě žádosti, kterou podal žalobce Real Bloom a.s. ohledně dočasné stavby: "*Dočasná stavba autosalonu, Národních hrdinů č.p. 474, Dolní Počernice, Praha 9*", č.p. 474 na pozemku parc. č. 1326, 1328/2, 1328/12, 1328/13 v katastrálním území Dolní Počernice.
3. K následnému odvolání žalobce vydal žalovaný dne 5. 5. 2022 rozhodnutí č. j. MHMP 782606/2022, jímž odvolání zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.
4. Ohledně druhého napadeného rozhodnutí žalobce v žalobě uvedl, že tentýž stavební úřad vydal dne 21. 10. 2021 usnesení č. j. UMCP14/21/43206/OV/KOPZ, kterým nevyhověl žádosti žalobce o změnu obsahu žádosti spočívající v prodloužení doby trvání stavby dočasné do 31. 12. 2023.
5. K odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí 2 vydal žalovaný dne 5. 5. 2022 rozhodnutí č. j. MHMP 743669/2022, jímž odvolání zamítl a rozhodnutí potvrdil.
6. Žalobce předně namítl, že rozhodnutím o zastavení řízení bylo zjevně porušeno jeho právo na spravedlivé a řádné správní (stavební) řízení, neboť rozhodnutí o zastavení řízení bylo vydáno nejen předtím, než rozhodnutí o žádosti o změnu - a tedy i upravující meritum celého předmětného řízení - nabylo právní moci, ale dokonce ještě předtím, než vůbec bylo stavebním úřadem vydáno.
7. Stavební úřad měl správně nejprve rozhodnout o žádosti o změnu, vyčkat nabytí právní moci takového rozhodnutí a až návazně mohl rozhodovat o zastavení řízení. Neučinil-li tak, a postupoval-li dokonce opačně, zjevně pochybil, věc uspěchal, a tím celé správní řízení o vydání rozhodnutí o zastavení řízení zatížil neodstranitelnou procesní vadou.
8. Dále žalobce uvedl, že rozhodnutí o zastavení řízení nesprávně aplikuje ustanovení stavebního zákona a související judikatury, když prakticky jediným důvodem jeho vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..

je absence souhlasu vlastníka pozemku, na němž předmětná stavba stojí, s vyhověním předmětné žádosti žalobce. Přitom i dle ustálené judikatury platí, že tento souhlas není nezbytnou podmínkou vyhovění předmětné žádosti žalobce (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2016, čj. 8 As 79/2014-108).

9. Stavební úřad dále porušil procesní práva žalobce, jakož i ostatních účastníků předmětného správního (stavebního) řízení tím, že před vydáním rozhodnutí o zastavení řízení nesplnil svou povinnost stanovenou ust. § 36 odst. 3 správního řádu, když nepoučil účastníky ani o tom, že se chystá toto rozhodnutí, ani o tom, že mohou uplatnit své námitky, popřípadě navrhnout provedení dalších důkazů. Tato vada řízení činí rozhodnutí o zastavení řízení nezákonným.
10. K tomu žalobce poukázal na ust. § § 87 odst. 1 stavebního zákona, resp. na ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona, která rovněž stavebnímu úřadu ukládají povinnost umožnit účastníkům územního řízení, resp. řízení stavebního, vyjádřit svá stanoviska a námitky.
11. Druhé z rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno návrhu na změnu žádosti, pak vybočuje ze zákonem stanovených mezí zejména proto, že zde nebyl jediný legitimní a spravedlivý důvod pro to, aby stavební úřad nevyhověl předmětné žádosti o změnu obsahu původní žádosti, spočívající v prodloužení doby trvání stavby dočasné nově do 31. 12. 2023. Přitom také ust. § 41 odst. 8 správního řádu podání takové explicitně umožňovalo.
12. Zde žalobce poukázal na to, že žádost o změnu byla stavebnímu úřadu doručena dne 12. 10. 2021. Původním meritem předmětného správního řízení o prodloužení doby trvání stavby dočasné přitom bylo pouze období do 31. 12. 2021. Jinými slovy, probíhalo-li předmětné správní řízení na základě původní žádosti žalobce daleko déle, než žalobce původně předpokládal, bylo pro něj jedinou možností, jak zajistit, aby toto řízení mělo pro něj vůbec věcný smysl, právě podat žádost o změnu, směřující k trvání stavby až do 31. 12. 2023. Správně měl tedy stavební úřad žádosti o změnu vyhovět, čímž by jednak a zejména šetřil náklady jak žalobce, tak sebe samého, a jednak by tím učinil celé předmětné správní řízení logicky a věcně smysluplným.
13. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil jak obě rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 5. 5. 2022, tak jim předcházející usnesení stavebního úřadu Městské části Praha 14, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a aby žalovanému uložil povinnost povinen nahradit žalobci náklady tohoto soudního řízení.
14. Žalovaný Magistrát hlavního města Prahy ve vyjádření k žalobě uvedl, že o žádosti o změnu obsahu žádosti bylo pravomocně rozhodnuto před pravomocným skončením řízení. Rozhodnutí o zastavení řízení je datováno dne 21. 10. 2021 a bylo dodáno žalobci dne 25. 10. 2021. Stejného dne bylo dodáno a doručeno i usnesení č.j. UMCP14/21/39034/OV/KOPZ ze dne 25.10.2021 (chybné uvedení data na usnesení bylo opraveno opravným rozhodnutím a je komentováno v žalobou napadeném rozhodnutí). Obě usnesení byla žalovaným potvrzena, rozhodnutí byla žalobci doručena téhož dne.
15. Výtky žalobce ohledně toho, že mu stavební úřad nesignalizoval, že se chystá rozhodnout ve věci, jsou liché: stavební úřad nerozhodl ve věci, řízení zastavil, protože vady žádosti nebyly odstraněny. Jakékoliv další vedení řízení o žádosti nemá smysl, když nemůže být nijak opatřen rozhodující podklad pro vyhovění žádosti, a to souhlas vlastníka pozemků, na kterých stavba stojí. S odkazem na tyto skutečnosti žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

16. Při jednání soudu dne 29. 5. 2024, z něhož se žalobce omluvil, setrvala pověřená zástupkyně žalovaného na původním procesním stanovisku.
17. Pro úplnost soud konstatuje, že do řízení o žalobě vstoupila společnost JSP Real s.r.o. se sídlem Hybernská 1009/24, Praha 1, jak osoba zúčastněná na řízení, když doložila, že k předmětné stavbě bylo v její prospěch zřízeno zástavní právo smluvní, a to ke dni 6. 3. 2013. Osoba zúčastněná na řízení se však k věci nijak nevyjádřila.

III.

Posouzení žaloby

18. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
19. Z obsahu správního spisu soud konstatoval, že žalobce podal dne 23. 4. 2018 u odboru výstavby Úřadu městské části Praha 14 žádost o prodloužení doby trvání dočasné stavby s názvem "*Dočasná stavba autosalonu, Národních hrdinů č.p. 474, Dolní Počernice, Praha 9*", č.p. 474 na pozemku parc. č. 1326, 1328/2, 1328/12, 1328/13 v katastrálním území Dolní Počernice.
20. Stavební úřad dne 9. 7. 2018 vyzval žalobce, aby nejpozději do 150 dnů od této výzvy doplnil svou žádost o údaje a podklady, zejména stanoviska dotčených orgánů státní správy Hasičského záchranného sboru hl. m Prahy, dále o projektovou dokumentaci, souhlas příslušných exekutorů a také souhlas vlastníka pozemků pod stavbou podle ust. § 184a) stavebního zákona.
21. Dne 19. 9. 2018 žalobce požádal o změnu původní žádosti s tím, že nově žádá o změnu v užívání stavby do 31. 12. 2021, tuto žádost však stavební úřad neakceptoval.
22. V dalším průběhu řízení žalobce doložil některé z požadovaných podkladů, nikoliv však souhlas všech příslušných oprávněných a exekutorů a také nedoložil souhlas vlastníka pozemků pod stavbou. Stavební úřad proto žalobce dne 7. 10. 2019 opět vyzval k doložení těchto podkladů.
23. Ve spise je dále založeno sdělení JUDr. Ing. Miroslava Kořenáře, insolvenčního správce se sídlem Radniční 133/1, České Budějovice, z něhož je zřejmé, že jako insolvenční správce dlužníka AUTOSPACE s.r.o. zahrnul do majetkové podstaty tohoto dlužníka mimo jiné pozemek parc. č. 1328/2 v katastrálním území Dolní Počernice, obec Praha. Na tomto pozemku se nachází předmětná stavba žalobce a insolvenční správce nesouhlasí se změnou užívání předmětné stavby spočívající v prodloužení doby jejího užívání do 31. 12. 2023.
24. Stavení úřad usnesením ze dne 2. 12. 2019 č.j. UMCP14/19/51105/OV/KOPZ řízení o žádosti žalobce zastavil, avšak toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce zrušeno rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 5. 8. 20120, č.j. MHMP 980451/2020, a v řízení se pokračovalo.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..

25. Dne 19. 7. 2021 stavební úřad vyzval žalobce, aby určitým a srozumitelným způsobem vymezil předmět původní žádosti, tedy aby potvrdil, zda předmětem žádosti je povolení užívání dočasné stavby anebo jiný záměr, dále aby uvedl, zda žádá o změnu původní žádosti tak, že se trvání stavby prodlužuje do 31. 12. 2021 nebo do 31. 12. 2023 anebo že se stavba mění na stavbu trvalou a aby takovou žádost odůvodnil ve smyslu ust. § 41 odst. 8 správního řádu a aby doložil jednoznačný souhlas vlastníka pozemků, na nichž je stavba umístěna, s realizací svého záměru.
26. Usnesením ze dne 6. 10. 2021 stavební úřad vyhověl žádosti žalobce o změnu obsahu žádosti spočívající v prodloužení doby trvání stavby dočasné do 31. 12. 2021.
27. Usnesením datovaným dne 24. 9. 2021, č.j. UMCP14/21/39034/OV/KOPZ, stavební úřad zastavil řízení o žádosti o povolení změny užívání stavby spočívající v prodloužení doby trvání dočasné stavby, zahájené dne 23. 4. 2018, a to podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Důvodem byla skutečnost, že ani přes opakované výzvy ze strany stavebního úřadu žalobce nedoložil souhlas vlastníka pozemku podle § 184a stavebního zákona.
28. Podáním ze dne 12. 10. 2021 žalobce požádal o změnu žádosti v užívání dočasné stavby s tím, že žádá, aby doba trvání užívání stavby byla prodloužena do 31. 12. 2023.
29. Usnesením datovaným dne 21. 10. 2021, č.j. UMCP14/21/43206/OV/KOPZ, stavební úřad nevyhověl této žádosti s tím, že nebyly splněny podmínky podle ust. § 41 správního řádu.
30. Proti oběma usnesením podal žalobce odvolání, o nichž bylo rozhodnuto napadenými rozhodnutí ze dne 5. 5. 2022, č. j. MHMP 782606/2022, resp. č. j. MHMP 743669/2022.
31. Ze spisu konečně vyplývá, že opravným usnesením stavebního úřadu ze dne 29. 11. 2021 bylo změněno datum vydání usnesení o zastavení řízení č.j. UMCP14/21/39034/OV/KOPZ tak, že dnem jeho vydání je 25. 10. 2021.
32. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
33. Pokud jde o jednotlivé žalobní námitky, soud konstatoval, že jsou koncipovány především jako nesouhlas s tím, jak ve věci postupoval a rozhodoval správní orgán I. stupně. Předmětem přezkumu ve správním soudnictví je však typicky rozhodnutí vydané v posledním stupni, tedy rozhodnutí odvolacího orgánu. Současně ovšem platí, že rozhodnutí vydaná v tomtéž řízení správními orgány obou stupňů je třeba chápat jako jediný celek. V nyní rozhodované věci se soud zabýval primárně správností a zákonností obou rozhodnutí stavebního úřadu městské části Praha 14, s tím ovšem, že Magistrát hlavního města Prahy svými navazujícími rozhodnutími obě potvrdil, a tedy jejich argumentaci aproboval.
34. V první žalobní námitce žalobce brojil proti pořadí, v jakém byla vydána prvostupňová rozhodnutí, s tím, že usnesení o zastavení řízení bylo vydáno nejen předtím, než rozhodnutí o žádosti o změnu (tedy upravující meritum celého předmětného řízení), nabylo právní moci, ale ještě předtím, než vůbec bylo stavebním úřadem vydáno.
35. Z obsahu spisu je zřejmé, že usnesení stavebního úřadu, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o povolení změny užívání stavby spočívající v prodloužení doby trvání dočasné stavby (č.j. UMCP14/21/39034/OV/KOPZ) bylo vydáno dne 21. 10. 2021. Na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..

tom nic nemění skutečnost, že v záhlaví jeho písemného vyhotovení bylo původně nesprávně uvedeno datum 24. 9. 2021 – tato zřejmá nesprávnost byla opravena usnesením ze dne 29. 11. 2021.

36. Za podstatnou však soud považuje skutečnost, že usnesení o zastavení řízení bylo žalobci dodáno do datové schránky dne 25. 10. 2021, tedy ve stejný den, kdy mu bylo takto dodáno právě i usnesení č.j. UMCP14/21/43206/OV/KOPZ o nevyhovění žádosti o změnu termínu prodloužení doby užívání stavby.
37. Obě usnesení tedy byla žalobci dodána a následně doručena ve stejný okamžik, takže k porušení časové posloupnosti těchto rozhodnutí nedošlo: stavební úřad tentýž den rozhodl jak o tom, že nevyhovuje žádosti o změnu předmětu řízení, tak i o zastavení samotného řízení. Žalobní námitka tak není důvodná.
38. Ve druhé žalobní námitce žalobce namítal nesprávnou aplikaci stavebního zákona a související judikatury, když prakticky jediným důvodem pro zastavení řízení je absence souhlasu vlastníka pozemku, na němž předmětná stavba stojí, s vyhověním předmětné žádosti žalobce. Přitom i dle ustálené judikatury platí, že tento souhlas není nezbytnou podmínkou vyhovění předmětné žádosti žalobce (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2016, čj. 8 As 79/2014-108).
39. Rovněž tuto námitku soud neshledal důvodnou.
40. Stručně lze konstatovat, že v žalobcem označeném rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěrům právě opačným, než jakých se dovolává žalobce.
41. Výslovně tam totiž konstatoval, že:
„Prodloužení trvání dočasné stavby nebo její změnu na stavbu trvalou bez stavebně technických změn stavební úřad projedná v řízení o povolení změny v užívání stavby podle § 85 odst. 1 stavebního zákona č. 50/1976 Sb. Žadatel o takovou změnu v užívání stavby je povinen doložit, že je vlastníkem pozemku, na němž je stavba umístěna, anebo že má k němu jiné právo, které jej opravňuje k (dalšímu) umístění stavby na cizím pozemku.“
42. Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí sice výslovně konstatoval, že mezi doklady, které požaduje k žádosti o změnu v užívání stavby doložit vyhláška č. 132/1998 Sb., není obsažen požadavek, aby vlastník stavby prokázal své právo k pozemku, na kterém je stavba umístěna, resp. souhlas vlastníka pozemku s takovou změnou. Následně však rozšířený senát v odstavci 33 koncipoval závěr, že *„Vlastník pozemku jistě má legitimní očekávání, že stavba dočasná umístěná na jeho pozemku, jejíž stanovená doba trvání již uplynula a ohledně jejíhož dalšího umístění na svém pozemku se s jejím vlastníkem nedohodl, bude odstraněna. Vlastník stavby, která byla provedena bez stavebního povolení, a který požádá o její dodatečné povolení, musí předložit doklad, jímž stavebník prokazuje, že je vlastníkem pozemku nebo stavby anebo že má k pozemku či stavbě jiné právo, které jej opravňuje zřídit na pozemku požadovanou stavbu nebo provést změnu stavby [srov. § 88 odst. 1 písm. b) na konci stavebního zákona z roku 1976 ve spojení s § 16 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 132/1998 Sb., resp. § 129 odst. 2 věta pátá stavebního zákona z roku 2006, ve znění zákona č. 350/2012 Sb., ve spojení s přílohou 9 část B vyhlášky č. 503/2006 Sb.]. Neexistuje žádný racionální důvod, proč by stejná ochrana práv vlastníka pozemku neměla být zajištěna v řízení o změně v užívání dočasné stavby, jejíž doba trvání uplynula, jako je tomu v nyní projednávaném případě.“*
43. Není tedy sporu o tom, že v žalobcem odkazovaném judikátu je naopak stanovena povinnost stavebníka v řízení o změně v užívání dočasné stavby prokázat, že je vlastníkem

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..

pozemku anebo že má k pozemku jiné právo, které jej opravňuje zřídit na pozemku provést změnu stavby.

44. Podstatná je však skutečnost, že s účinností od 1. 1. 2018 byl stavební zákon doplněn o ustanovení § 184a, v jeho odstavci 1 je stanoveno, že *Není-li žadatel vlastníkem pozemku nebo stavby a není-li oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby. Není-li žadatel o povolení změny dokončené stavby jejím vlastníkem, dokládá souhlas vlastníka stavby. K žádosti o povolení změny dokončené stavby v bytovém spoluvlastnictví vlastník jednotky dokládá souhlas společenství vlastníků, nebo správce, pokud společenství vlastníků nevzniklo.*
45. Jelikož žalobce podal iniciální žádost o změnu užívání dočasné stavby dne 23. 4. 2018, byl povinen doložit právě souhlas vlastníka pozemku pod stavbou. Jelikož tak neučinil, jeho žádost vykazovala podstatnou vadu, a stavebnímu úřadu proto nezbylo, než řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavit.
46. Třetí žalobní námitka spočívala ve tvrzení o porušení procesních práv žalobce v důsledku toho, že před vydáním rozhodnutí o zastavení řízení stavební úřad nepostupoval podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, když nepoučil účastníky ani o tom, že se chystá toto rozhodnutí, ani o tom, že mohou uplatnit své námitky, popřípadě navrhnout provedení dalších důkazů.
47. Tuto námitku soud rovněž neshledal důvodnou.
48. Především je třeba konstatovat, že povinnost formulovaná v ust. § 36 odst. 3 správního řádu se týká především situací, kdy správní orgán rozhoduje ve věci samé. V projednávané záležitosti tomu tak ale nebylo, neboť stavební úřad nerozhodl o žádosti žalobce věcně, ale řízení o ní zastavil.
49. Pro úplnost lze uvést, že žalobce byl stavebním úřadem několikrát vyzván, aby doložil souhlas vlastníka pozemku pod stavbou se změnou v délce doby jejího užívání, a to právě s odkazem na ust. § 184a stavebního zákona. Rozhodnutí o zastavení řízení je založeno právě na tom, že žalobce takový souhlas nepředložil, ač k tomu byl povinen a opakovaně vyzván. Skutečnost, že tuto povinnost nesplnil, byla žalobci nepochybně byla známa.
50. Konečně se soud zabýval žalobní námitkou, v níž žalobce namítal, že zde nebyl jediný legitimní a spravedlivý důvod pro to, aby stavební úřad nevyhověl jeho žádosti o změnu obsahu původní žádosti, spočívající v prodloužení doby trvání stavby dočasné nově do 31. 12. 2023; přitom ust. § 41 odst. 8 správního řádu podání takové explicitně umožňovalo.
51. Podle ust. § 41 odst. 8 správního řádu *Požádat o povolení změny obsahu podání účastník může pouze do vydání rozhodnutí (§ 71). Správní orgán může povolit zpětvzetí nebo změnu obsahu podání jen v případě, že podateli hrozí vážná újma; tím není dotčeno ustanovení § 45 odst. 4. Ustanovení odstavců 2 až 4, 6 a 7 platí obdobně.*
52. Z citované normy je zřejmé, že o povolení změny obsahu žádosti rozhodne správní orgán na základě vlastního uvážení, a to jen za předpokladu, že když podateli hrozí vážná újma.
53. Vzhledem k tomu, že se jedná o řízení zahájeném na žádost, je především na účastníkovi, aby tvrdil a doložil, že mu taková vážná újma hrozí.
54. Žalobce dne 12. 10. 2021 požádal o změnu žádosti v užívání stavby, tedy o prodloužení doby tohoto užívání do 31. 12. 2023, ovšem za hrozící vážnou újmu považoval zahájení řízení o odstranění stavby.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..

55. Stavební úřad toto tvrzení odmítl s tím, že takto tvrzené důvody existovaly již o tři měsíce dříve, kdy žalobce předložil svou předchozí žádost o změnu žádosti. Žalobce byl následně poučen o možných alternativách, právě včetně změny data 31. 12. 2023, avšak zvolil si jiný termín. Od posledního vyhovění předchozí žádosti o změnu nenastala žádná podstatná změna okolností, a důvody, které žalobce zmínil, nejsou nové.
56. Soud konstatuje, že stavební úřad tedy srozumitelně a věcně vyložil, proč změnu žádosti nepovolil. Žalovaný Magistrát hlavního města Prahy v napadeném rozhodnutí č. j. MHMP 743669/2022 tuto argumentaci aproboval a doplnil, že žalobci hrozí újma především proto, že není schopen v řízení o změně v užívání stavby doložit souhlas vlastníka pozemku, na němž se stavba nachází – žalobce po více než třech letech řízení není schopen určit, co požaduje a předložit souhlas vlastníka pozemku.
57. Ani tuto žalobní námitku soud neshledal důvodnou, s tím, že jak stavební úřad, tak žalovaný se se žádostí žalobce vypořádali způsobem souladným se zákonem.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

58. Městský soud v Praze tedy uzavřel své úvahy s tím, že stavebnímu úřadu nelze vytknout žádnou z vad, které v žalobě uvedl žalobce, a že ani žalovaný Magistrát hlavního města Prahy nepochybil, jestliže nevyhověl odvoláním žalobce proti oběma rozhodnutím stavebního úřadu. Soud proto žalobu pro oběma rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy zamítl podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního jako nedůvodnou.
59. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce úspěch ve věci neměl a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. května 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..